Θα μετρηθούν, όσα σε εξαπάτησαν, σε παράκουσαν και σου είπαν ψέματα, και όση τιμωρία τους έκανες

Η Αΐσα (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτής) ανέφερε: «Ένας άντρας ήρθε και κάθισε μπροστά στον Προφήτη (σάλλα Αλλάχου ‘αλάιχι ουά σάλλαμ) και είπε: «Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, έχω δύο σκλάβους που μου λένε ψέματα, με εξαπατούν και με παρακούν, και τους επιπλήττω και τους χτυπάω. Ποια θα είναι η κατάσταση μου (την Ημέρα της Κρίσεως ενώπιον του Αλλάχ) λόγω αυτών;» Είπε: «Θα μετρηθούν, όσα σε εξαπάτησαν, σε παράκουσαν και σου είπαν ψέματα, και όση τιμωρία τους έκανες. Εάν η τιμωρία που τους έκανες είναι ίση με τις αμαρτίες τους, αυτό αρκεί, και έτσι ούτε θα υπάρξει για σένα αμοιβή σχετικά μ' αυτό, ούτε θα υπάρξει εναντίον σου τιμωρία σχετικά μ' αυτό. Αλλά αν η τιμωρία που τους έκανες είναι λιγότερη από τις αμαρτίες τους, τότε έχεις δικαίωμα σ' αυτούς (που μπορείς να τους ζητήσεις ή να τους συγχωρέσεις). Και αν η τιμωρία που τους έκανες είναι παραπάνω από τις αμαρτίες τους, τότε θα τιμωρηθείς για όση τιμωρία τους έκανες και υπερβαίνει τις αμαρτίες τους.» Τότε άρχισε ο άντρας να κλαίει δυνατά και με φωνή, και ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (σάλλα Αλλάχου ‘αλάιχι ουά σάλλαμ) είπε: «Μα δεν διαβάζεις στο Βιβλίο του Αλλάχ: { Και θα θέσουμε ζυγούς δικαιοσύνης την Ημέρα της Ανάστασης, και καμιά ψυχή δεν θα αδικηθεί σε τίποτα ... } [Σούρατ Αλ-Ανμπιγιά’ 21:47].» Τότε, ο άνδρας είπε: «Μα τον Αλλάχ! Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, δεν βλέπω τίποτα καλύτερο για τον εαυτό μου και γι' εκείνους από το να τους αποχωριστώ. Είσαι μάρτυρας τώρα ότι είναι όλοι ελεύθεροι.».»

[رواه الترمذي] [ضعيف]

Ένας άντρας ήρθε στον Προφήτη (σάλλα Αλλάχου ‘αλάιχι ουά σάλλαμ) για να παραπονεθεί για τη συμπεριφορά των δύο δούλων του, οι οποίοι του λένε ψέματα, τον εξαπατούν στα πλούτη του και παρακούν τις εντολές του, και αυτός τους επιπλήττει και τους χτυπάει ως πειθαρχία προς αυτούς. Έτσι, ρώτησε τον Προφήτη (ﷺ) για την κατάστασή του την Ημέρα της Κρίσεως ενώπιον του Αλλάχ λόγω αυτών! Ο Προφήτης (ﷺ) του απάντησε ότι θα μετρηθούν, όσα τον εξαπάτησαν, τον παράκουσαν και του είπαν ψέματα, και όση τιμωρία τους έκανε. Εάν η τιμωρία που τους έκανε είναι ίση με τις αμαρτίες τους, αυτό αρκεί, και έτσι ούτε θα υπάρξει γι' αυτόν αμοιβή σχετικά μ' αυτό, ούτε θα υπάρξει εναντίον του τιμωρία σχετικά μ' αυτό. Αλλά αν η τιμωρία που τους έκανε είναι λιγότερη από τις αμαρτίες τους, τότε θα έχει δικαίωμα σ' αυτούς και θα μπορέσει να τους το ζητήσει ή να τους συγχωρέσει. Και αν η τιμωρία που τους έκανε είναι παραπάνω από τις αμαρτίες τους, τότε θα τιμωρηθεί για όση τιμωρία τους έκανε και υπερβαίνει τις αμαρτίες τους. Έτσι, άρχισε ο άντρας να κλαίει δυνατά και με φωνή, και τότε ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (ﷺ) του είπε: Μα δεν διαβάζεις στο Βιβλίο του Αλλάχ: { Και θα θέσουμε ζυγούς δικαιοσύνης την Ημέρα της Ανάστασης, και καμιά ψυχή δεν θα αδικηθεί σε τίποτα. Ακόμα κι αν (μια πράξη) είναι στο βάρος ενός σιναπόσπορου, θα τη φέρουμε (για να μετρηθεί). Και επαρκεί ότι είμαστε Εμείς που θα λογαριάσουμε. } [Σούρατ Αλ-Ανμπιγιά’ 21:47].» Τότε, ο άνδρας φοβούμενος από την

τιμωρία είπε: «Μα τον Αλλάχ! Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ, δεν βλέπω τίποτα καλύτερο για τον εαυτό μου και γι' εκείνους από το να τους αποχωριστώ. Είσαι μάρτυρας τώρα ότι είναι όλοι ελεύθεροι.»

http://www.sunnah.global/hadeeth/el/show/65065